

Divadelní pohlázení

Přesycenost současným mediálním zobrazením skutečnosti, a zejména jeho zjednodušující klipovostí, vede mnoho vnímatelů k tomu, že se vracejí k osvědčeným tradičním hodnotám. Proto mají širokou oblibu filmy pro pamětníky a reprízy divadelních představení, v nichž divák obdivuje umění jednotlivců, smysl pro detail a radost ze hry více než příběh sám, který je zpravidla poplatný dobovým konvencím. Obdobnou roli plní ochotnické divadlo, především jeho autorská představení, která se těší jak diváckému zájmu, tak i hodnocení odborné kritiky.

Takovým představením je hra Petra Peška *Karbunkulus*, uváděná již téměř rok (premiéra 31. 3. 2012) divadelním souborem Máj Spolku divadelních ochotníků v Tatobitech. Komedialní anekdotický příběh o reálném požáru nevyhovující školní budovy, je směsicí fikce a skutečnosti. Autor, který hru také režíroval a stříhl si i roli místního starosty, využil v textu řadu dobových reálií z historie obce a připomněl mj. známé osobnosti, které Tatobity proslavily (malíře Dědinu, houslaře F. X. Drozena). Název hry, který je označením zářivého granátu, podobného ohni a označovaného jako kámen lásky nebo čertův kamínek, je zároveň klíčem k dvěma základním zápletkám. V krajové interpretaci je karbunkulus i ohnivým sudem zlata, jež může přinést štěstí dobrým lidem.

Úsměvná hra, v níž se uplatnil osvědčený dramatický princip divadla na divadle hraného ochotníky (inscenování scény z Jiráskovy Lucerny jako reminiscence na dřívější souborovou hru) je holdem kolektivnímu divadelnímu snažení. Tatobitští ochotníci *Karbunkula* hrají s neobyčejnou chutí a zápalem, jehož jiskry přeskakují do publika. Působení představení, na němž se podílí 17 hereckých představitelů a 6 technických spolupracovníků je i v komediálním přehrávání a v určité loutkovitosti některých postav. Ale i to je možná autorský a režijní záměr. Nicméně některé výkony dosahují profesionální úrovně (např. klíčová postava Lojzy Mužička z chudobince v podání Standy Vaňka a porodní báby Dejmkové, již zahrála Nad'a ^{HAVRDOVA'} Hovrdová). Pochvalu zasluhují ovšem všichni, kdož překonávají obtížné podmínky při uvádění na netradičních scénách.

Dík především patří principálovi Petru Peškovi za autorství, za to, že hru secvičil, zahrál si v ní a napsal i slova závěrečné písně, která je holdem Českému ráji. Pro tuto inscenaci ji složil uznávaný profesionál Martine Hybler. V současné hektické době návrat ke kulturním a krajovým tradicím minulosti předvedený zaníceným úsilím celého souboru rozhodně není málo.

Vlastislav Hnízdo

pro HČT leden 2013